

[Stegger Nielsen.]

de normale Krav om Tjenstdygtighed, og de skal gennemgaa de nødvendige Kursus ved Hæren eller Søværnet. Dette Forslag er en Honnør til Modstandsbevægelsen for dens Indsats. Men det kan tillige — det er jo ogsaa Meningen, og vi haaber det bliver Tilfældet — betyde en Styrkelse for Danmarks nye Hær og Flaade.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse rette et Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister; men da jeg hører, at der skal ned-sættes Udvalg, er det muligt, at den højtærede Minister vil vente med Besvarelsen, til vi mødes dér, og det skal jeg ikke have noget imod. Mit Spørgsmaal er: Hvem skal udpege disse Folk og udstede den Attest for Tjenstdygtighed, som skal til? Vi maa jo erindre, at der her kan blive Tale om en Sidestilling af Folk udefra med Befalingsmænd, der har tjent meget længere for deres Grad, idet de har gennemgaaet den normale Uddannelse gennem Rekruttiden, gennem Uddannelse paa Officersskolen og derefter modtaget deres Udnævnelse. Jeg henleder ikke Opmærksomheden paa dette Forhold som Udtryk for Uvilje, men kun for at paa-pege, at det selvfølgelig, for at hele Ordningen skal kunne virke gnidningsløst og let og blive det, som Lovforslaget tilsigter, maa være virkelig dygtige Folk, som udpeges, ogsaa hvad Anlæg og Interesse angaar, saa at man kan være sikker paa, at Befalingsmandskorpset vil vise en god Forstaaelse over for dem ved deres Indtræden.

At der, som foreslaaet, gives disse Reservebefalingsmænd Adgang til efter eget Ønske at gaa videre, saa at de gennemgaa en yderligere Uddannelse i ikke over 2 Aar og indtræder som Befalingsmænd i Linien, er rimeligt. Her kunde jeg saa ønske oplyst, hvor man har tænkt sig at lægge de særlige Skoler for denne Uddannelse, om man eventuelt vil benytte de i Øjeblikket bestaaende Skoler til Uddannelse af Befalingsmænd.

Den lønningsmæssige Placering, eventuelt med personlige Tillæg, der foreslaas, saa at de Folk, der indtræder som Befalingsmænd i Hær eller Søværn fra Modstandsbevægelsen, kan opnaa en Lønning, der svarer til den, som vedkommende vilde have faaet, hvis han var indtraadt i normal Alder i tilsvarende eller nærmest tilsvarende Grad som fast Befalingsmand, er ogsaa, synes jeg, en naturlig Ting.

Ligeledes finder vi det rimeligt, som det udtrykkes i § 2, at Personer, der er danske Statsborgere, og som har tjent som Befalingsmænd i de Allieredes Hære, Flaader eller Luftvaaben, faar Adgang til at

blive udnævnt som overtallige Befalingsmænd af Reserven eller Linien i den danske Hær eller det danske Søværn med tilsvarende Grad som den, de hidtil har haft, da der herigennem kan tilføres Hær og Flaade nyttig og praktisk Erfaring.

At endelig — som det foreslaas i § 3 — de Danske i Udlandet, der i Tiden fra 9. April 1940 til 5. Maj 1945 i Kraft af deres militære Funktion har faaet tillagt Grad som midlertidige Befalingsmænd o. l. i den danske Hær eller det danske Søværn, stilles lige med de i § 1 nævnte Personer med Hensyn til Adgang til den danske Hær og Flaade, er ogsaa en rimelig Bestemmelse.

Vi billiger altsaa fra mit Partis Side Lovforslaget, og jeg skal slutte med en Bemærkning om Spørgsmaalet Demokratisering af Hæren og Flaaden, som ogsaa har været fremme i det andet høje Ting. Hvis man herved tænker paa at nærme Befalingsmænd og Mandskab noget mere til hinanden, gøre Forholdene bedst mulige for det indkaldte Mandskab og i det hele gøre vore militære Værn mere populære i Befolkningen, saa er Tankegangen rigtig. I denne Forbindelse skal jeg minde om det udmærkede Arbejde for at fremme dette gode Forhold, der er udført inden for Institutionen „Folk og Værn“, som har været stærkt aktiv i de senere Aar og, som det forekommer mig, med stort Held. Men det maa stadig fastholdes, at eet Begreb kan der ikke slækkes paa, det er Disciplinen i den danske Hær og Flaade, den maa fremdeles til, den er Fundamentet for det hele, og den maa praktiseres under en bestemt og afgrænset Ledelse paa dennes Ansvar. Men jeg kunde udmærket tænke mig, at de Befalingsmænd, som fra Modstandsbevægelsen kommer ind udefra, paa et bestemt Omraade, hvis man finder de rigtige Folk, ved deres Virksomhed kan virke befrugtende, nemlig ved at styrke det gode Kammeratskab og Aanden i Værnene i det hele taget, og det er noget meget værdifuldt. Hær og Flaade maa for at kunne opfylde deres Mission være fast opbyggede Enheder, de maa være et tro Udsnit af hele Folket og selvfølgelig ikke i sig rumme isolerede Dele og Afsnit.

Ud fra disse Forudsætninger kan Partiet Venstre tiltræde Lovforslaget, idet ogsaa vi tror, at der saavel gennem Modstandsbevægelsens Mænd som gennem danske Befalingsmænd, der har tjent i de Allieredes Styrker, kan tilføres Danmarks Hær og Søværn Dygtighed, nyttig Erfaring og en Styrkelse af det gode Kammeratskab; og naar man, hvilket er meget vigtigt, finder